

תשורה

משמחת
נישואין של
שמואל
וגיטל
שיחיו

שבוטין

ויהי דגמלא אגץ
דגמל
והבין ימי עב

יום רביעי ט' סיון ה'תשע"ח

בס"ד

פתח דבר

אנו מודים להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו בנישואי צאצאינו החתן התמים הרב **שמואל שי** עב"ג הכלה מרת **גיטל תחי**.

התודה והברכה מובעת בזה לבני משפחתנו, ידידינו ומכירינו שבאו מקרוב ומרחוק להשתתף בשמחתנו ולברך את צאצאינו שיחיו בברכת מזל טוב וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות.

בתור הבעת תודה לבבית והוקרה לכל הנוטלים חלק בשמחתנו, מוגשת בזה תשורה מיוחדת - מיוסד על הנהגתו של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ שחילק 'תשורה' בחתונת כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו - הכוללת: כתבי קודש ומענות - מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו.

הסבא רבה של הכלה הרה"ח ר' שניאור זלמן גורארי' ע"ה, הי' כותב להרבי נשיא דורנו תמידים כסדרם. הרבי אף התבטא פעם שלא עובר יום שאינו שומע ממנו. לפעמים כתב אודות עניינים פרטים, ולפעמים אודות עסקנות ציבורית בכרם חב"ד, אך חביבות יתירה הייתה לו בכתיבת שאלות בנוגע לעניינים שדובר בעת ההתוועדות. ידוע גם שהרז"ג שמע מהרבי הן ביחידות והן במענות בכתב, העדר השביעות רצון מזה שהחסידיים אינם מתעניינים די מספיק בהשיחות והמאמרים, כנראה שזה עודד את הרז"ג לכתוב שאלות לרבי על השיחות וכו'. זכה וקיבל הרבה מענות וביאורים על הדברים שנאמרו בהתוועדות. לפנינו צילומי כתב יד קודש של כמה מהמכתבים והמענות.

הא-ל הטוב הוא ית' יברך את כבודו ואת אנשי ביתו יחיו בתוך כלל אחב"י בברכות מאליפות מנפש ועד בשר, ובמיוחד בברכה העיקרית שנזכה ללכת משמחה זו לשמחה העיקרית "שמחת עולם על ראשם", בהתגלותו המיידית של מלכנו משיחנו.

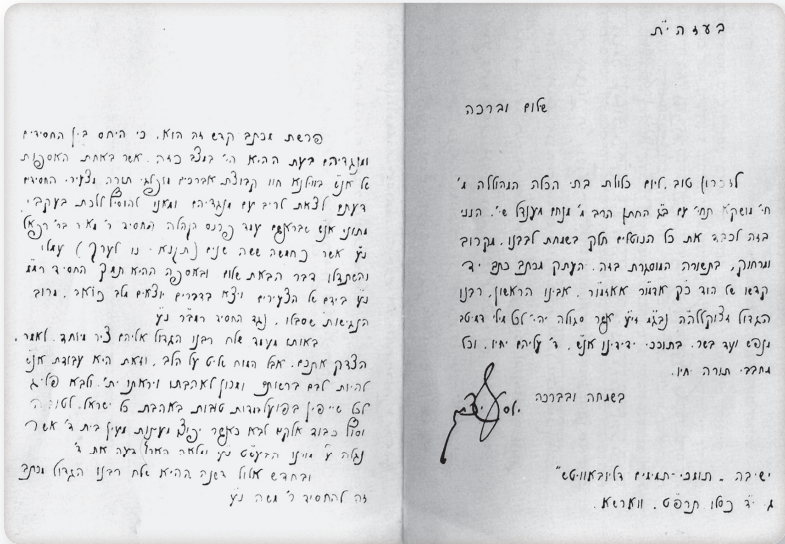
ט' סיון ה'תשע"ח

משפחת שטרנברג

משפחת שפוטץ

התשורה שחולקה בחתונת הרבי

באמצע סעודת החתונה של הרבי, ב"ד כסלו תרפ"ט, שעה שהסיבו המסובים ליד השולחנות הערוכים, ציזה הרבי הריי"צ לאחד מתלמידי התמימים, לחלק בשמו, לכל אחד ואחד מהמסובים, תשורה מיוחדת:

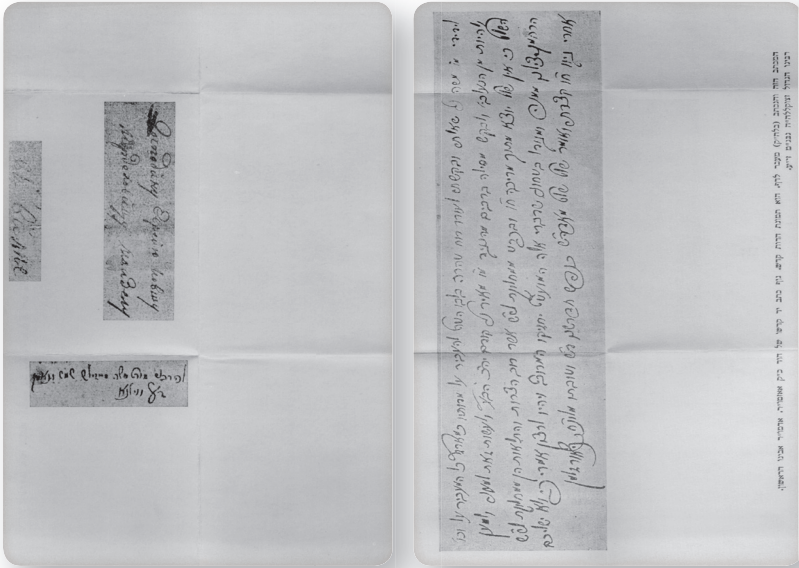

גיליון שנכפל לשלושה חלקים. מצדו האחד של הגיליון נדפס צילום "תמונת הדרת-קודש. גוף כתב יד קדשו של כ"ק אאזמו"ר. אדמו"ר אבינו הראשון. רבינו הגדול זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע", ומצדו השני, כלפי חוץ, נדפסו שלושה צילומי קטעים קטנים, האחד - כתוב בלשון הקודש - אף הוא בגויכ"ק של אדמו"ר הזקן. השניים האחרים נכתבו ברוסית על-ידי אדם אחר.

לגיליון זה צורף גיליון נוסף שנכפל לשנים: מצד ימין נדפס צילום מכתבו של הרבי הריי"צ - הכתוב בכתב ידו של אחד המזכירים וחתום בגויכ"ק של אדמו"ר הריי"צ - בו הוא מודיע כי מכתב של אדמו"ר הזקן שראה לכבד בו "את כל הנוטלים חלק בשמחת לבנו, מקרוב ומרחוק. . אשר סגולה יהי' לכל מילי דמיטב מנפש ועד בשר, בתוככי יידידנו אנ"ש, ד' עליהם יחיו, וכל מחבבי תורה יחיו". בצד השמאלי של הגיליון, נדפסה פשר פתשגן כתב - אף זאת בצילום כתב-ידו של אותו מזכיר - בו מפרט הרבי את הנסיבות בגללן שלח רבינו הגדול את מכתבו הנ"ל.

בנוסף לחלוקת ה'תשורה' בעת החתונה, שלח הרבי הריי"צ 'תשורה' זו לכמה מחסידיו, וכלשון הרבי באחד ממכתביו: ". אשר כ"ק מו"ה אדמו"ר שלחו בתור מתנה לחסידים ואנ"ש בקשר עם חתונתי".

שמואל וגיטל שיחיו שפוטץ

לידידי מו' משה נ"י שאלתי ובקשתי לעורר רוח טהרה בלבו חסן[ור] להעביר על מידותי כמארז"ל כל המעביר על וכו' ולחיות מן הנעלבן[ם] ולבקש מחילה ברבים מהנגיד מו' מאיר נ"י קודם יה"כ הבע"ל [יום הכיפורים חבא עלינו לטובה] ולעשות זאת למעני ולמען השל[ם] כי אין שלו' יוצא מתוך מריבה ח"ו ובפרט ממחלוקת לש"ש [לשם שמים] אשר רוב הצרות והתלאות הן מנמלוקת לש"ש הרחמן יצילנו נמנה ונגודל בטחוני שדברי אלה המועט[ם] יחזיקו המרוב[ם] ויחיו לרצון אמרי פי ולא ישליכם אחרי גיון ח"ו קיצרתי ואומר שלו' שלו' מאדח"ש [מאדון השלום] כנפש תדרשנו ד"ש [דורש שלומן] וטובתו מלונ"ח [מלב ונפש חפיצה] שניאר זלמן

תרגום הכיתוב בתמונה השמאלית למטה - בגוף כתב יד קודש אדמו"ר הזקן:
 להרבינו מו"ה מייזליש שמש ונאמן דק[הלת] ווילנא
 שלוש השורות הנוספות, בשפה הרוסית, נכתבו על-ידי אחר:
 לאדון יהודי משה מורדוכוביץ [בן מרדכי] מייזליש בוויילנא

בשיחת יום ב' דהג השבועות תשל"א, נתבאר ע"ד החידוש דמתן-תורה בחג השבועות, וכנוסח שתוקן ע"י אנשי כנסת הגדולה "זמן מתן תורתנו", והרי קיים אברהם אבינו כל התורה כולה עד שלא נתנה. אלא החידוש הוא שאז נתנה התורה כפי שהיא למעלה לנו (תורתנו) למטה.

ושאל: והרי מצינו בנוסח הברכות שתוקן לאחרי אנשי כנסת הגדולה, ומה ההכרח שהנוסח "זמן מתן תורתנו" תוקן על ידם?

מענה הרבי:

כל שאין הוכחה להיפך – למה להוציא זה ממוחז"ל (ברכות לג, א)!!
ובכל אופן – ראה טאו"ח סוסקי"ג: דורשי רשומות כו'.

ועל מה שכתב שברכת ולמלשינים תיקן שמואל הקטן, שפירושו רק הנוסח

כתב הרבי:

?! כל הברכה (ברכות כה, ב)

בהמשך השיחה נתבאר דיוק הלשון זמן מתן תורתנו, שהכוונה שהיא תורה שלנו. ושאל: מהו ההסבר שמתן תורתנו הכוונה שהיא רק התורה שלנו, הלא בנוסח "זמן שמחתנו" נתבאר שהוא שמחת הקב"ה ושמחת ישראל.

מענה הרבי:

כ"ז בלקו"ת [כל זה בלקוטי-תורה]. ולכן הדגשתי בהתועדות שע"פ [שעל פי] פשט – שמחת בניי [בני ישראל].

בהמשך השיחה נתבאר, אודות המקלות של יעקב אבינו שהיו בדוגמת התפילין, אך הקדושה לא חדרה למקלות, משא"כ במצוות שלאחר מ"ת.

ושאל: והרי גם לאחר מ"ת תשמישי מצוה, כגון ציצית - נורקין?

מענה הרבי:

(תשמישי מצוה) בגדר שקו"ט [שקלא וטריא] האם (נורקין) – היינו שנשתנו

בהמשך השיחה נתבאר הסיבה בהשינוי שנעשה לתמיד בציצית ותפילין, גם לאחרי שהפסיק פעולת המצוה. היות והם סייעו לקיום המצוה לכן הם נשארים תשמישי קדושה ותשמישי מצוה. ושאל א"כ מהו החילוק בין תשמישי מצוה לתשמישי קדושה.

TEL. CI 5-1232

CABLE ADDRESS:
ZALGURA N.Y.

Z. G. & H. TRADING CORP.

30 WEST 47th STREET NEW YORK, N. Y. 10036

ב"ה אטרו חג שבועות
 כ"ק אדמו"ר שליט"א
 כ"ק דיבר המול בפאבריינגען. ויש לי איזה שאלות
 כ"ק דיבר שהראי' מן זמן מתן הורתינו שהותקנה ע"י אנשי כנסת הגדולה
 האם נוסח כל הברכה נתקן על ידי אנשי כנה"ג. הלא הראי' מענין שברכה ולמלטינים שהיקן
 שמואל הקטן. שפירושו ק הנוסח וכן ישנו כמה מחוקקי נוסחאות בברכות כמו בקדוש היום
 דשבת כמה חיבוט לדוגמא "ובנו בחרנו" ועוד שמוכרח שאנשי כנה"ג לא התקינו כל הנוסח
 (ב) מהו התירוץ. שזמן הורתינו תורה שלנו. הלא גם וכן שמחתינו כ"ק פירש שמחה הקדוש ברוך
 הוא ושמחת ישראל ישמה ה' במעשיו וישמה ישראל בעושיו. והכל שמחתינו גם שמחה ה' במעשיו
 ומהו החילוק
 (ג) כ"ק דיבר מענין המקלות שאין בהם קדושה. והלא גם השמישי מצוה כצדן גיצית לאחרית מתקן
 תורה נזרקין שנראה שאין נשאר בהם קדושה שמוחר לבזותן מעירי דדינא. ומה שהשילין ענין
 אחר נראה שהוא שכתוב פרשיות שהוא ענין תורה. ואט לאחרית מתן תורה בגוף המצוה כנראה
 מהניא ישנו קדושה וגם לאחרית זה. למה נזרקין
 וגם כ"ק בטוף השיחה אמר שהוא ענין טיוע וא"כ קשה החילוק בין השמישי מצוה להשמישי
 קדושה. הרי הדגלות (הבטות הולדת) יצגה אט אטיא
 ד) כ"ק דיבר שהענין מהנה הוא רק נייחא דרוחא ולא בערך לענין השלום קני' - ה' (מה מצוה)
 יש לי קשי' במסכת מגילה יש שאף בהמ"ד שישנו קדושה עליו שמוחר למוכרו כיוון שהוא אמת
 חליפין על כסף והקדושה נחלפה על הכסף ועי"ז פקע הקדושה מבהמ"ד. ואף בהמ"ד פוהר ליתן
 במנוה שאם לאו הדוה ניחא נפשא לא יהבי מהנחא ומיכרח לאמר שהכונה הוא חליפין כסף שריו
 ואם הוא לא בערך איך מותר ליתן בהמ"ד
 ש"א מ"ס ק' א"מ

מענה הרבי:

הרי הדגתי (הפשוט בלאה"כ [בלא הכי]) דנפק"מ [דנפקא-מינא] למה מסייע בהמשך השיחה נתבאר בענין מתנה, שלמרות שאילו לא עבד נייחא לנפשא לא הוי הייב ליי מתנתא, הרי ניתנת המתנה היא שלא לפי-ערך עבודת המקבל. ושאל בהסבר הדבר.

מענה הרבי:

ה"ו [הרי זה] נראה במוחש ותורה עצמה תוכיח.

תשורה משמחת נישואין - ט' סיון ה'תשע"ח

בשיחת יום ב' דחג השבועות וש"פ נשא תשל"א, נתבאר בפרש"י במגילת רות (א, טז-יז), אודות הגרות דרות. ושאל: הרי נישואי עם בעלה היתה בגיותה, וכשנתגיירה אין לה שום שייכות לבעלה. ואיך נישואיה לבועז הי' בגדר יבום?
מענה הרבי:

(ע"פ פשוטו של מקרא) שאין כזה יבום - כי מפורש בכתוב דיבום הוא ע"י את. ולא עוד אלא שכן מפורש בפרש"י ברות (א, יב)!!

TEL. CI 5-1232

CABLE ADDRESS:
ZALGURA N.Y.

Z. G. & H. TRADING CORP.

30 WEST 47th STREET NEW YORK, N. Y. 10036

ב"ה ט' סיון

כ"ק הדמו"ר שליט"א

לפי דברי כ"ק סענין פירש רש"י על רות בענין גיור הוא ע"פ פשוטו של מקרא ואף לפי הבנת ילד בן חמש שנים.

לפי הנ"ל יהי' הפירוט שרוה נתגיירה רק אחרי דברי נעמי, ויכלה עלי' יהדות ובוראי הי' אחרי זה טבילה. וא"כ עד אז היתה גוי' וכשהיוה אשה מחלון היתה גוי' א"כ קשה ענין מה שנישאת לבועז היתה בדרן יבום. כי אמר לוקים שם המה על נחלתו ובזה ירש נכסי' ונכסי בעלה הראשון. כיבום שהקיים שם ונוטל הנולדה. הלא היא אחרת לגמרי שגוי שנתגייר כקטן שנולד. וככס שהיא לא שייכת לאחותה בת עגלון. כן אין לה שום שייכות עם בעלה שלקח אותה בגיותה. ואט אפילו נאמר שלא עשה או עבירה כשנשאה כי קודם היו נכריות לא אסורות ואין קשה להקים רשע. כי אדרבה שם רשעים ירקב. אכן לא שייך לאמר שזה יבום. ומפסטוה הכתוב כי בועז לא רצה ליקח אותה עדי שאל פלוני אלמוני יען הוא קודם ליבום ונחלה. ורק שלא רצה הוא אחריו.

אין הדיו"ע פשוטו של מקראי'.

שמעון בן אים

אין דעה ידוע - כי צורה פתוח

צילום הוא ע"י א. א. ח. ח. ח.

א. א. ח. ח. ח. צילום פתוח א. א. ח. ח. ח. !!

בהמשך לזה כתב, שבמענה הראשון אליו, כתב הרבי שפשוט שאין כאן ענין יבום.
הוסף הרבי: ושכן פרש"י ובפ' ברות!

ושאל, אם הוא אינו יבום, מה שייכות הי' שבעזו אמר לגואל אם תגאל גאל גוי?

שמואל וגיטל שיחיו שפוטין

TEL. CI 5-1232

CABLE ADDRESS
ZALGOURA N.

Z. G. & H. TRADING CORP.

30 WEST 47th STREET NEW YORK, N. Y. 10036

ב"ה ע"ש

כ"ק אדמו"ר שליט"א

שאלתי ט"ק בנין רות גיור. שבועד לקחה. הלא לא שייך כל ענין יבום כלל כשאשה היא אז נכרי כשנשא.

וכ"ק השיב ששטו שאין כאן ענין יבום. 24 | כ"ק אדמו"ר שליט"א | דבור |
ארחיב לשאלו עוד הפעם. שכל הענין הוא לא נכון ע"פ שיטת כ"ק אדמו"ר שליט"א שיהיה לומר ע"פ פקטו של מקרא עם הינוק בן השם.

אם הוא אינו יבום (ולא כמו שפירש בהרמב"ם ונתן שהוא אינו ע"פ פקטו של מקרא) מה שייכות היא שבועד אמר לגואל. טוב. שהוא יותר קרוב. ואם כמו רש"י כותב שהוא כמו ענין הנאי שרות רצחה למכור הנחלה ורצחה רק בחנאי שנאנה ע"י"ז שאשה הכנסה בנכסים יקרא שם חמה. זכרון קמח דתתן לשם אלוהים הי חנוך דיוס בענין רצחה וקיום השם

מה שייכות לרות עם השדה ששייכות לאשה בהיותה עמדו נשדית. והלא השדה שייך לטוב בתור ירושה הלא לא היא למחולק ולכליון בנים וגם לאליםלך ואחיו יורשים שהוא סוב כמו שרש"י אומר שהוא אחיו. וגם לא לנעמי כי היא אינה יורשת. בעלה רק אחיו ובשילא אם הוא ענין של יבום. קם על שם אחיו בנחלה. כהרין בתורה אכן אם היא רוצה למכור. אין השדה שלה. ואם נתנו לה בסתנה השדה (ואינה שו"ב) מאת זוז שלקחה לקט ואולי שברין שיהא נושא ונותן עמה) והכל מצד הנאי. הלא רצחה לינשא לבועד. מתחלה כשבאחה אליו בלילה. מה אמר לגואל כי היא אינה רוצה רק שישאנה מה שייך. ששום זה שהוא גרין לישא אותה. הלא השדה רצה רק לא אותה פן אשתיה. ולישא היא מרובה לבועד.

ומה הפשט בשטו כי אני אחרין והוא יותר קרוב. מה שייך להנאי שהיא רוצה. שישאנה. למי שהרצה המכור. לא השדה שלה ולא היא יכולה לעשות הנאיט ואין שייך כל הענין. אם הוא לא יבום.

וגם רש"י אומר על פסוק הלהן השברנה שאין איסור כי הוא אינו גדר אשה אח שלא היא בעולמו הלא היא מותרת כי היא נכריה עתה קודם גיור. ואחרי כן יהיה גר שנתייר כקטן שנולד. וכל הענין לכאורה אם הוא לא בגדר יבום אינו שייך. הרי זה נאמר ראי הרי זה נאמר ראי הרי זה נאמר ראי
כדבר הרמב"ם ששטו זה נאנש. אמה שהרמב"ם אומר שערב על הדרי התורה ורש"י יכול לסבור שלא היא איסור ע"פ הורה. אכן ע"פ פקטו. אייני סבין כלל.

ענה הרבי: מפורש בכ"מ [בכמה מקומות] בתנ"ך שבכל האומות היא חשוב ביותר הענין דשדה אחוזה וקיום השם וכו' (ולא מפני הדיון).
על המושך שאלתו בגדר נישואיה של רות לבועז, באם אינו בגדר יבום. כתב הרבי: הרי זה כותב רש"י

תשורה משמחת נישואין - ט' סיון ה'תשע"ח

בשיחת ש"פ נציבים תשל"א, נתבאר שמה שאמר הבעש"ט שהקב"ה מברך את חודש תשרי, ובכח זה מברכים ישראל את שאר חדשי השנה. הנה בהכרח לומר שמעלה זו - המשכת ברכתו של הקב"ה בשבת שלפני ראש-השנה על כל חדשי השנה, הייתה קיימת גם בזמן הבית. ולכאורה הרי בזמן הבית לא הי' כלל ענין ברכת החודש בשבת שלפניו, אלא הי' קידוש בב"ד ביום ראש-חודש, ע"י שקיבלו עדות ראי'?

ונתבאר שלמעלה הכל גלוי וידוע, מתי יהי' ר"ח, והיינו בבחינת שלמעלה מהשתלשלות ומדרגא זו נמשכת הברכה בשבת שלפני ר"ה.

וכתב עפ"י זכרונו את תוכן השיחה: ואחד מן הראי' העיקרית הי' כיון שהוא למעלה מן הזמן ואין לחילוק בין עתה לאז, וא"כ הוא ממוקום למעלה מן הבחירה וכו'.

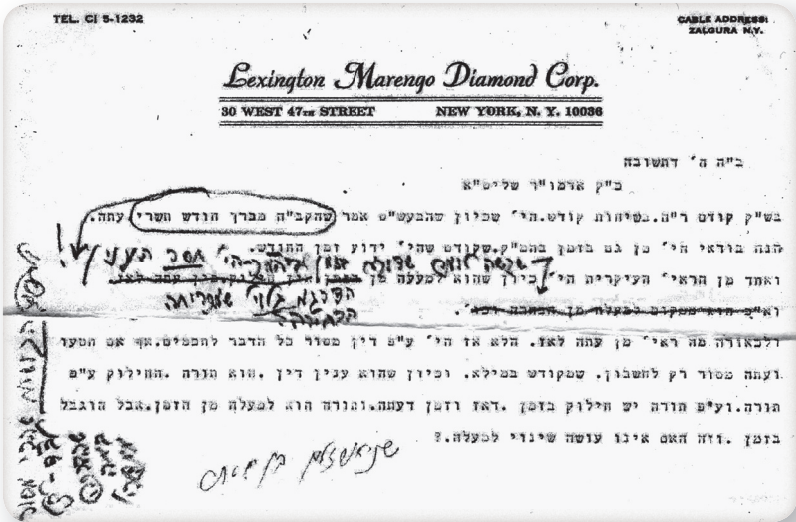
הרבי תיקן את דבריו וכתב:

שקשה לומר שדוקא בזמן ביהמ"ק - הי' חסר הענין (שהקב"ה מברך חודש תשרי)!

(כיון שהוא למעלה מן) הדרגא גלוי' שמכריחה הבחירה

ועל מה ששאל מה הראי' מעתה לאז, הרי אז עפ"י דין מסור כל הדבר לחכמים, אף אם הטעו. ועתה מסור הדבר רק לחשבון, שמקודש ממילא. ועפ"י דין תורה יש הבדל מאז לעתה. ולמרות שתורה היא למעלה מן הזמן, אבל הרי הוגבל בזמן. האם זה אינו עושה שינוי למעלה?

ענה הרבי: ולתרין הקושיא שהרי מסור לב"ד [לבית דין] - צ"ל שהברכה באה ממדרי' הרבי לא השלים בכת"ק את התירוץ.

שמואל גייטל שיחיו שפוטץ

בחורף תשל"ד ישב רש"ז שבעה אחרי פטירת אחותו הרבנית מרת לאה ע"ה קרסיק. בימי השבעה למד בספר איוב. ושאל האם איוב הי' נביא, וכך משמע בפרש"י לאיוב פל"א בסופו. מענה הרבי: במפרשים לב"ב טו, א ואילך שקו"ט בכהנ"ל.

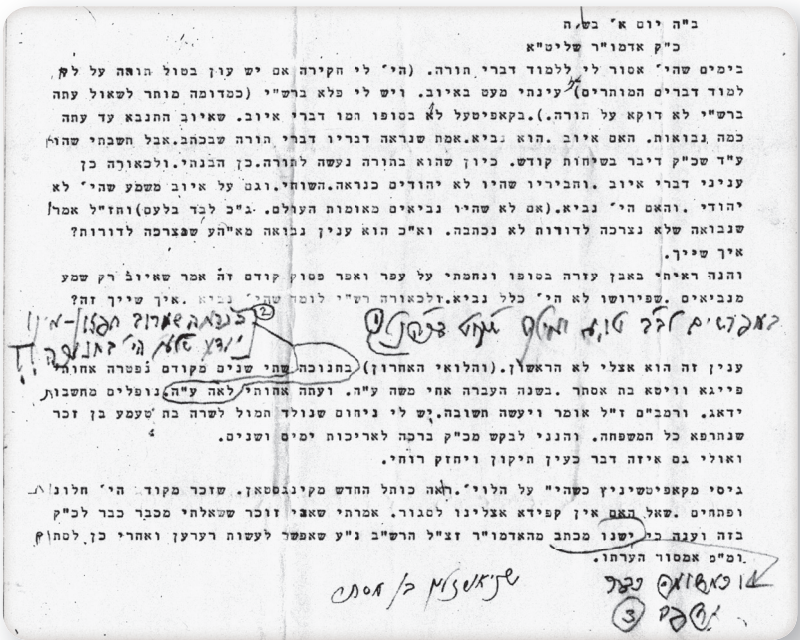
במכתבו גם כותב את דאגתו, שבחנוכה לפני שנתיים נפטרה אחותו מרת פייגא וויטא ע"ה, ובשנה העברה נפטר אחיו הרה"ח ר' משה ע"ה, ובחורף זה אחותו מרת לאה ע"ה. ומבקש את ברכתו הק' לאריכות ימים ושנים טובות ולחזק את רוחו.

הרבי הקיף בעיגול את שם אחותו לאה ע"ה, וכן את המילה "בחנוכה", והעיר: **כנראה שמרוב חפזו – אינו יודע שלא הי' בחנוכה!!** [וכנראה כוונת הרבי, שלא לצרף את מקרי הפטירה, שהרי לא היו באותו זמן, ובכך לכטל את דאגותיו].

בהמשך מכתבו כותב על הערת גיסו, הרה"צ רבי משה מרדכי השיל, האדמו"ר מקופשניץ, על בניית קיר המזרחי בבית המדרש הגדול ב-770 שנבנה אחרי ההרחבה של הבית המדרש, שבמקורו היו בו חלונות וכעת סתמו החלונות, ושאל האם אין קפיצא אצלנו על זה. וכותב הרש"ז כי ענה לגיסו שכבר שאל על כך את הרבי, וקיבל את מענה הרבי שישנו מכתב מכ"ק אדמו"ר מוהרש"ב נ"ע שאפשר להכניס רערען [שפופרת], ואח"כ לסתום הקיר; ובכל זאת ימסור את הערתו לרבי.

בקשר למכתב הרבי הרש"ב, העיר הרבי: **וכמדומה כבר נדפס***

(* בהוספות לשדי חמד כרך י' [4474] 450 ואח"כ באגרות קודש אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע כרך א' ע' קנח-ט.

בשיחת ש"פ ויגש תשל"ב (השיחה נדפסה אח"כ בלקו"ש ח"כ ע' 218 ואילך), נתבאר שיוכבד השלימה את מספר השבעים נפש שירדו למצרים. ושאל: בדא"ח (ראה אוה"ת נ"ך כרך א ע' מזה) מובא המדרש עה"פ (שמואל ב כ, יט) אנכי שלומי אמוני ישראל זו סרח בת אשר.

על מה שכתב שיוכבד השלימה מספר שבעים. כתב הרבי:

וכבש"ס (ב"ב קכג, ב) וזה הובא בפרש"י עה"ת (פשט). ולכן גם בפ' עה"פ שלומי גו' פי' באופן אחר לא כבב"ר [כבבראשית רבה] – לשיטת' בחומש.

על זה שכתב מובא המדרש. הוסיף הרבי:

ב"ר פצ"ד, ט ועוד

על מה שכתב שרש"י בעצמו בפסוק ז ד"ה ובנות בניו כתב: סרח בת אשר ויוכבד בת לוי. כתב הרבי:

בפי' בנות בניו ומהי השייכות?!

ועל שאלתו למה בדא"ח מביא המדרש עה"פ אנכי שלומי אמוני ישראל זו סרח בת אשר ולא יוכבד?

ענה הרבי:

הפסוק (משא"כ [מה שאין כן] – הלשון) דוחק לומר על יוכבד. וק"ל.

בשיחה נתבאר אודות נס חנוכה שנקבע על נס דפך השמן ולא על נצחון המלחמה. וכתב רש"ז שבד"ה מאי חנוכה תש"א, נתבאר שניצוח המלחמה הי' כבר בכ"ד כסלו, וא"כ לא שייך לעשות היו"ט על-זה בכ"ה

על מה שכתב בד"ה מאי חנוכה תש"א". הוסיף הרבי: ובתו"א [סוף פ' וישב].

על מה שכתב שניצוח המלחה הי' בכ"ד כסלו. כתב הרבי:

(דלא כפשטות ל' הרמב"ם)

על מה שכתב לא שייך לעשות היו"ט ע"ז בכ"ה. כתב הרבי:

ולכן הי' (היו"ט ע"ז [היום טוב על זה] בכ"ה) דוקא למחרתו בכ"ה.

מענות בענייני עסקנות

שקיבל סבא רבה של הכלה, הרה"ח ר' שניאור זלמן גורארי
חלקם בענייני חיזוק שכונת קראון הייטס

שאיני שייך ואיני מעונין כלל וכלל בקפידא ח"ו

אין מתקבל כלום וכיון שהנ"ל הרי אין לו מה לדבר עוד בזה. ובפרט כמו שאמרתי כו"כ פעמים
שאיני שייך ואיני מעונין כלל וכלל בקפידא ח"ו וכיון שעושה התלוי בו – א"כ ה"ה בסדר ומה
שאינו יכול לתקן ולשנות אחרים לא יחיד הוא בזה.

לא ראיתי שהשתדל מי שהוא בקשר בזה

במשך 19 שנה לא ראיתי שהשתדל מי שהוא בקשר בזה

[מלבד אלה שדרשתי ומוכרח היתי לבאר ולאמר מה לדבר ובאיזה יום וכו' ובנ']

ביסוס השכונה

דיבר בש"ק (1) שצריך לעבוד

פשוט (וכמדומה שאמרתי בפירוש) שכוונתי שהשומעים ובכלל הנשמעים לקולי בכ"מ שהם,
יתחילו עתה עכ"פ לעשות בביסוס השכונה (באם היתה כוונתי שאני אעבוד אין מקום לדבר
עד"ז לרבים)

באם ככתבו לא פעלו הדברים

(כולל גם אותם שהוא רצה מיר איינרעדן שיש הרבה גוטע פריינד שלי)

לא אשלח אליהם שלוחים להכריחם

מסתם איז זיי גוט ווי זיי זיינען

(2) אין בדעתי לקבל משרות מ"מ הועד וכן לא משרת שמש הב"ד

ע"פ שו"ע צריך לתבוע מזה שנתן לו הכסף

האומנם גם זה על שכמי כו'.

באמתלאות איני מעונין כלל וכלל

לשאול

האמת כהנ"ל

כא"כ [באם כן,] וכל הנ"ל עסוקים בענינים שהם בעיניהם יותר חשובים וידיעו זה אחת ולתמיד וד"ל.

ע"פ ההנהגה דעד עתה מקום לאמור שיתרצו באמתלאות אשר פו"פ [פלוגי ופלוגי] אשם וכו' אבל באמתלאות איני מעונין כלל וכלל.

כמו שהם אינם מעונינים באמתלאות בענינים שהם באמת נוגעים להם

מכבר מתעסקים בזה

מכבר מתעסקים בזה

(כמזבזב ופשוט – לא אנ"ש ש' שהרי כבר יצאו י"ח במס"נ לשמוע מזה שאני מדבר בזה) ובמילא אין לבלבל ולאמור חזו דאתאי וכו' וק"ל.

אודות ועד רוחני

[הרבי סימן את המילים 'ועד רוחני' ממכתבו, ועל כך הוסיף:]

והכרח חיוני ועוד לכו"כ ענינים

אלא שמה שהצלחתי ושומעים לקולי [לא בקולי]

ועד כדי וכו' הוא לשכירת דירה הצטננות גופנית וכו"ב

משא"כ בהנוגע לכל הנ"ל הרי הנוסח הידוע שדרכו לתבוע ולעולם לא יהא שבע רצון ואין מחלק מעדאלען וכו'

ובמילא כבדהו וביותר ולאח"ז כדאשתקד וק"ל]

לזכות

החתן התמים הרב **שמואל** שי'

והכלה המהוללה מ' **גיטל** תחי'

שפוטין

לרגל נישואיהם בשעטומו"צ

יום רביעי ט' סיון ה'תשע"ח

נדפס על-ידי ולזכות הוריהם

הרה"ת ר' **אהרן**

וזוגתו מרת **מינא** שיחיו

שפוטין

הרה"ת ר' **יוסף יצחק**

וזוגתו מרת **דבורה לאה** שיחיו

שטרנברג

וזקניהם

הרה"ח הרה"ת ר' **מנחם נחום**

וזוגתו מרת **אסתר** שיחיו **שטרנברג**

הרה"ח הרה"ת ר' **יחיאל מיכל**

וזוגתו מרת **פיגא רחל** שיחיו **ווישצקי**

מרת **בילא** שיחיו **שטילרמן**